

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2024-03-11

Närvarande: F.d. justitierådet Sten Andersson samt justitieråden
Ulrik von Essen och Cecilia Renfors

Nya regler om hållbarhetsrapportering

Enligt en lagrådsremiss den 15 februari 2024 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
2. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
4. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
5. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),

6. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

7. lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220),

8. lag om ändring i revisionslagen (1999:1079),

9. lag om ändring i revisorslagen (2001:883),

10. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

11. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

12. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),

13. lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Anna-Stina Gillqvist och rättssakkunnige Niklas Dahlgren.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter på bolagsnivå

Lagrådsremissen innehåller främst bestämmelser om hållbarhetsrapportering i vissa slag av företag. Bestämmelserna går tillbaka på Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464¹ och de ändringar som där görs i EU:s redovisningsdirektiv 2013/34/EU. Vad gäller avgränsningen av de företag som ska upprätta hållbarhetsrapporter kommer denna till uttryck i artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU. Den artikeln gäller hållbarhetsrapportering på

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

företagsnivå och således inte hållbarhetsredovisning på koncernnivå. Genom den nya artikel 29a tillkommer emellertid krav om hållbarhetsrapportering på koncernnivå.

Enligt Lagrådets bedömning motsvarar lagrådsremissens förslag, vad gäller avgränsningen av de företag som ska upprätta hållbarhetsrapporter, de krav som uppställs i direktivet. Såsom har uppmärksammats i samband med lagrådsföredragningen kan det dock i ett avseende ifrågasättas om lagrådsremissens utformning i denna del inte går utöver vad direktivet kräver.

Såsom förslaget är utformat får det förstås så att ett moderföretag kan vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport både på företagsnivå och på koncernnivå (se framför allt förslagen till ändringar i 6 kap. respektive 7 kap. årsredovisningslagen). I artikel 29a.7 sägs emellertid att ett moderföretag som uppfyller punkterna 1–5 i artikeln ska anses ha uppfyllt bland annat skyldigheterna enligt artikel 19a. Innebörden i denna bestämmelse har inte diskuterats vare sig i utredningsbetänkandet eller i lagrådsremissen. Bestämmelsen kan dock, enligt Lagrådets mening, uppfattas så att om ett moderföretag upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen, så behöver företaget inte upprätta någon hållbarhetsrapport som avser enbart det egna företaget. Detta framstår även i ett ändamålsperspektiv som en rimlig tolkning av bestämmelsen.

Intentionen i lagrådsremissen är att det inte ska införas mera långtgående regler om hållbarhetsrapportering än vad direktivet kräver.

Enligt Lagrådets mening finns det mot den angivna bakgrunden anledning att i det fortsatta lagstiftningsarbetet överväga om inte lagförslagets krav på upprättande av hållbarhetsrapporter bör förenas med ett undantag som medger att ett moderföretag som upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen underlåter att upprätta en särskild hållbarhetsrapport för moderföretaget. Ett sådant

undantag skulle i så fall kunna tas in som ett sista stycke i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen.

Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen

2 kap. 7 §

I paragrafen finns sedan tidigare ett krav på att en årsredovisning ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades. I lagrådsremissens förslag kompletteras detta krav med en bestämmelse om att årsredovisningen ska dateras. Enligt författningskommentaren ska dateringen av årsredovisningen motsvara den dag då de som ska underteckna redovisningen är ense om vilket innehåll denna ska ha. Lagrådet har inget att invända mot bestämmelsen i sig. Den ska ses mot bakgrund av vad som sägs i 5 kap. 22 § årsredovisningslagen om att årsredovisningen ska innehålla uppgift om väsentliga händelser som har inträffat efter räkenskapsårets slut. En läsare har alltså anledning att utgå från att årsredovisningen återger endast väsentliga händelser som har inträffat fram till tidpunkten för dateringen av årsredovisningen.

Vad som sägs i författningskommentaren kan uppfattas så att någon datering inte är nödvändig om företagets intressenter kan sluta sig till "vilket datum som gäller" genom det eller de datum som har angetts för undertecknandet. Lagrådet har för sin del svårt att se att lagtexten ger utrymme för en sådan tolkning. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Varken lagtext eller författningskommentar ger besked om när årsredovisningen som sådan är färdigställd. Detta kan ha betydelse i straffrättsliga sammanhang men också för frågan när en revisor kan slutföra sin revision. Det ligger enligt Lagrådet närmast till hands att anse att årsredovisningen är färdigställd först när den är såväl daterad som vederbörligen undertecknad. Också denna fråga förtjänar att belysas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

6 kap. 1 b §

I paragrafen anges att vissa bolag är skyldiga att lämna uppgift om immateriella nyckelresurser. Avgränsningen av de bolag som omfattas av bestämmelsen sker genom en hänvisning till 10 och 15 §§. I 15 § behandlas handelsbolag som helt ägs av aktiebolag eller utländska motsvarigheter till aktiebolag. Hänvisningen till 15 § kan läsas så att den omfattar alla sådana handelsbolag. Avsikten synes emellertid vara en annan, nämligen att sådana handelsbolag är skyldiga att lämna det aktuella slaget av upplysning enbart om de uppfyller de särskilda kriterier som anges i 10 §. Lagrådet anser därför att 1 b § behöver formuleras om.

En möjlighet kan vara att låta den bestämmelsen som finns i 6 kap. 15 § i lagrådsremissens förslag utgöra ett tredje stycke i 10 § och att i förevarande paragraf hänvisa enbart till 10 §. Det blir då tydligt att handelsbolag, ägda av aktiebolag eller motsvarande utländska bolag, behöver lämna uppgifter om finansiella nyckelresurser enbart om de uppfyller kriterierna i 10 §. Se i övrigt vad Lagrådet anför i anslutning till 6 kap. 10 §.

6 kap. 10 §

I 10 § anges vilka aktiebolag som är skyldiga att ta in en hållbarhetsrapport i sin förvaltningsberättelse. I de följande paragraferna anges sedan vad en hållbarhetsrapport ska innehålla. Enligt 15 § ska det som sägs i 10–14 §§ gälla även för handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta delägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag. Som Lagrådet har varit inne på i anslutning till 6 kap. 1 b § skulle lagtexten vinna i tydlighet om den bestämmelse som i förslaget är placerad i 15 § togs in i 10 § som ett tredje stycke. I så fall skulle bestämmelserna i 11–14 §§ utan vidare bli tillämpliga på hållbarhetsrapporter som upprättas av handelsbolag av det slag som nu omnämns i 15 §.

Lagrådet föreslår därför att 10 § tillförs ett nytt tredje stycke enligt följande.

Det som sägs i första och andra styckena gäller även för handelsbolag, vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

Paragrafen kommer därmed att uttömmande ange vilka av de företag som ska tillämpa årsredovisningslagen som är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.

Med skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport följer också en skyldighet att se till att denna uppfyller de kriterier som lagen – inklusive de standarder som lagen hänvisar till – uppställer liksom en skyldighet att se till att hållbarhetsrapporten granskas på visst sätt. Det får antas att en del företag som inte är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter ändå skulle vilja tillhandahålla omvärlden motsvarande information. Varken lagtext eller motiv synes behandla frågan om hur sådana frivilliga hållbarhetsrapporter ska bedömas. Lagrådet kan för sin del se vissa skäl till att företag som upprättar en frivillig hållbarhetsrapport inom ramen för sin förvaltningsberättelse och gör gällande att denna uppfyller de krav som lagen uppställer på en sådan rapport bör omfattas av samma bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapporten, om särskild granskningsberättelse och om offentliggörande av en sådan granskningsberättelse. Samtidigt kan det hävdas att lagtexten inte ger utrymme för att ställa sådana krav på frivilliga hållbarhetsrapporter. Frågan om vad som gäller för frivilliga hållbarhetsrapporter bör enligt Lagrådets mening belysas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

6 kap. 12 §

I paragrafen anges på ett allmänt plan vad en hållbarhetsrapport ska innehålla. Den synes, tillsammans med de följande paragraferna, vara avsedd att, i förhållandevis kortfattad form, återge vad som sägs i artikel 1.4 i direktivet om hållbarhetsrapportering. Bland annat sägs i paragrafen att rapporten ska innehålla den information som behövs

för förståelsen av bolagets inverkan på frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, bolagsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter m.m. Avsikten synes vara att innebörden i det som sägs i paragrafen ska preciseras närmare genom de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som antas med stöd av EU-direktivet 2013/34/EU (se 6 kap. 12 e §). Enligt Lagrådets mening måste det trots detta krävas att den svenska lagtexten ger ett begripligt besked om vilken typ av information som ska lämnas. Lagrådet har för sin del svårt att förstå vad som avses med exempelvis ”bolagets inverkan på frågor om /.../ bolagsstyrning /.../”. Lagrådet förordar att paragrafens ordalydelse ses över.

6 kap. 12 e §

Paragrafen behandlar innehållet i en hållbarhetsrapport. Enligt förslaget ska informationen lämnas ”i enlighet med” de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (jfr de nya artiklarna 19a.4 och 29b som genom direktivet om hållbarhetsrapportering införs i direktiv 2013/34/EU). Avsikten är att dessa standarder – som genom paragrafen blir rättsligt bindande för de företag som är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter – ska precisera vilken information av det slag som anges i 12–12 c §§ som företagen behöver lämna. Det handlar alltså inte om formen för informationen utan om informationens innehåll. Detta blir tydligare om paragrafen formuleras enligt följande.

Den information som avses i 12–12 c §§ ska ha det närmare innehåll som anges i de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/.

6 kap. 12 g §

Paragrafen ger bolag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport men inte överskrider storlekskriterierna i 10 § första stycket möjlighet att begränsa innehållet i rapporten på visst sätt. Enligt

paragrafens andra stycke ska hållbarhetsrapporten då upprättas i enlighet med de europeiska standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29c i direktiv 2013/34/EU. Standarderna innehåller, liksom de standarder som avses i 12 e §, en precisering av den information som ska lämnas i hållbarhetsrapporten. Detta blir enligt Lagrådets mening tydligare om paragrafens andra stycke formuleras enligt följande.

Den information som avses i första stycket ska ha det närmare innehåll som anges i de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

6 kap. 15 §

Som Lagrådet har anfört i anslutning till 6 kap. 1 b och 10 §§ bör förevarande paragraf utgå och en motsvarande bestämmelse i stället tas in i ett nytt tredje stycke i 10 §.

6 kap. 17 §

I paragrafens första stycke föreskrivs att en filial under vissa förutsättningar ska upprätta en hållbarhetsrapport. Dessa förutsättningar anges genom en om-sats i fyra punkter. Såsom bestämmelsen har formulerats avviker ordföljden i två av punkterna från vad som är brukligt (liksom från den ordföljd som används i den motsvarande bestämmelsen i 7 kap. 31 f § i förslaget).

Första stycket bör därför formuleras enligt följande.

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om

/.../

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

7 kap. 31 a §

I paragrafen anges när ett moderföretag i en koncern ska avge en hållbarhetsrapport. Bland annat sägs att moderföretaget ska vara ett bolag som avses i "6 kap. 10 eller 15 §". Om det förslag som Lagrådet har lämnat i anslutning till 6 kap. 10 § godtas, ska hänvisningen avse endast 6 kap.10 §.

7 kap. 31 d §

Paragrafens första stycke innehåller en bestämmelse som ålägger det rapporterande företaget att i hållbarhetsrapporten beskriva dotterföretagens risker och inverkan i förhållande till hållbarhetsfrågor. Enligt andra stycket ska i hållbarhetsrapporten för koncernen anges vilka dotterföretag som är undantagna från hållbarhetsrapportering enligt 31 b §. Bestämmelserna i första respektive andra stycket har inget närmare samband. Regleringen skulle bli mera överskådlig om de placerades i skilda paragrafer.

7 kap. 31 e §

I paragrafen finns bestämmelser om att ett dotterföretag under vissa förutsättningar ska upprätta en hållbarhetsrapport för en koncern som den ingår i. Bland annat förutsätts att det yttersta moderföretaget i koncernen har sitt säte utanför EES. Vad gäller den information som en sådan hållbarhetsrapport ska innehålla hänvisas i paragrafens andra stycke till bestämmelser i 6 kap. 12 a och 12 b §§.

Enligt paragrafens tredje stycke ska informationen lämnas "i enlighet med" de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 40b i direktiv 2013/34/EU. Informationen får dock i stället lämnas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 29b eller med de standarder som kommissionen har bedömt som likvärdiga. Avsikten synes vara att de aktuella standarderna ska precisera vilken information – av det slag

som avses i andra stycket och de paragrafer som det där hänvisas till – som ska lämnas i hållbarhetsrapporten. Innebörden blir tydligare om paragrafen formuleras enligt följande.

Den information som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller
2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

8 kap. 3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur årsredovisningen och revisionsberättelsen i olika slag av företag ska offentliggöras. Det som sägs om offentliggörande av revisionsberättelsen kompletteras genom förslaget med ett krav på offentliggörande av ”granskningsberättelsen”.

Detta är första gången som lagtexten omnämner granskningsberättelsen, dvs. den handling i vilken den revisor som har granskat hållbarhetsrapporten redovisar resultatet av sin granskning. För att tydliggöra att det här handlar om en granskningsrapport av mycket speciellt slag – och inte exempelvis en sådan granskningsrapport som en lekmannarevisor ska avge enligt 10 kap. 5 § aktiebolagslagen eller ett sådant yttrande som en särskild granskare ska lämna enligt 10 kap. 26 § samma lag – förordar Lagrådet att ordet ”granskningsberättelsen” byts ut mot ”en granskningsberättelse över en hållbarhetsrapport” (jfr även vad Lagrådet anför i anslutning till 9 kap. 3 § aktiebolagslagen).

8 kap. 3 b §

Enligt paragrafen ska ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport offentliggöra årsredovisningen i det enhetliga rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815.

Det är enligt Lagrådet inte helt klart om bestämmelsen är avsedd att träffa enbart sådant offentliggörande som avses i 3 §, dvs. offentliggörande genom ingivande till registreringsmyndigheten, eller om kravet på visst rapporteringsformat gäller även vid annat offentliggörande (jfr vad som sägs om publicering av årsredovisningen i 14 och 15 §§). Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

8 kap. 15 §

Enligt paragrafen, i dess nuvarande lydelse, får ett företag inte publicera en revisionsberättelse tillsammans med en ofullständig årsredovisning. Genom förslaget i lagrådsremissen klargörs att inte heller en granskningsberättelse får publiceras tillsammans med en ofullständig årsredovisning. Lagrådet har ingen invändning mot detta. Det kan dock noteras att någon ändring inte föreslås i de korresponderande bestämmelserna i 14 § (som i huvudsak innebär att vid publicering av en fullständig årsredovisning måste också revisionsberättelsen publiceras). Det är enligt Lagrådets mening inte helt klart varför endast den ena av paragraferna behöver ändras.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Punkten 6

Övergångsbestämmelsen i punkten 6 skulle bli lättare att förstå om den formulerades enligt följande.

6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver den nya bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga i enlighet med punkterna 2–5. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Punkten 10

Av punkten 10 framgår att de nya 7 kap. 31 e och 31 f §§ ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2027. Såvitt Lagrådet förstår bör övergångsbestämmelsen omfatta också den nya 6 kap. 17 §.

Förslaget till lag om ändring i lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

6 kap. 1 §

Paragrafen reglerar i vilken utsträckning kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelserna i 6 kap. årsredovisningslagen. I det nya femte styckets första mening anges att kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapporter. Enligt andra meningen ska dock det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket om överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad tillämpas endast på värdepappersbolag. Det får till följd att kravet på hållbarhetsrapportering kommer att gälla alla kreditinstitut som överskrider storlekskriteriet i 6 kap. 10 § andra stycket, oavsett om de är noterade företag eller inte. Vid lagrådsfördragningen har emellertid uppmärksammats att kravet på hållbarhetsrapportering inte omfattar andra kreditinstitut än sådana som är noterade på en reglerad marknad (se artikel 1.3 och 2.1 a i direktivet 2013/34/EU, i dess lydelse enligt direktivet om hållbarhetsrapportering). Enligt lagrådsremissen är regeringens intention att det inte ska införas mera långtgående bestämmelser om hållbarhetsrapportering än vad direktivet påbjuder. Med den utgångspunkten bör andra meningen i stycket utgå.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Punkten 8

Punkten 8 motsvarar den övergångsbestämmelse som har tagits in i punkten 6 i övergångsbestämmelserna till ändringarna i årsredovisningslagen. Lagrådet förordar att förevarande punkt formuleras om på samma sätt som Lagrådet har föreslagit beträffande den sistnämnda punkten.

Punkten 11

Enligt punkten 11 ska värdepappersbolag tillämpa den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen första gången för det räkenskapsår som inleds efter utgången av år 2024.

Det bakomliggande direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 av den 23 november 2022 om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder) är tillämpligt på "börsnoterade företag", dvs. – enligt definitionen i artikel 3 – företag som har sitt säte i en medlemsstat och vars aktier i en eller flera medlemsstater är upptagna till handel på en reglerad marknad. Detta torde innebära att 5 kap. 38 § årsredovisningslagen, i dess nya lydelse, ska tillämpas även i fråga om bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag. Mot den bakgrunden bör punkten 11 gälla inte enbart värdepappersbolag utan också bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag. I sammanhanget kan noteras att ändringarna i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen berör enbart företag som utgör aktiebolag och således inte har någon betydelse för kreditinstitut av annat slag.

Förslaget till lag om ändring i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag

6 kap. 1 §

Paragrafen reglerar i vilken utsträckning försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar ska omfattas av kraven i 6 kap. 10–14 §§ om hållbarhetsrapportering. Det görs genom att nya bestämmelser om detta införs i ett nytt femte stycke samtidigt som hänvisningen i första stycket till bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ tas bort.

Vad som innefattas i de angivna formerna av bolag och föreningar framgår av 1 kap. 1 §. Där anges inledningsvis att lagen är tillämplig på försäkringsföretag och att med sådana företag avses dels försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar som omfattas av försäkringsrörelselagen, dels tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar som omfattas av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Detta innebär att kravet på hållbarhetsrapportering kommer att gälla även de olika formerna av tjänstepensionsföretag. Det har upplysts att detta inte har varit avsikten med förslaget eftersom sådana företag inte omfattas av kraven på rapportering i direktivet om hållbarhetsrapportering. Av 6 kap. 1 § femte stycket bör därför framgå att bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen inte gäller för tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsaktiebolag och tjänstepensionsföreningar. Om en sådan ändring görs, bör hänvisningen i första stycket till 6 kap. 10–14 §§ kvarstå.

Enligt femte stycket andra meningen i förslaget ska det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket samma lag gälla även företag som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad. Av samma skäl som angetts i anslutning till 6 kap. 1 §

lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag bör denna mening utgå.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Punkten 8

Punkten 8 motsvarar den övergångsbestämmelse som har tagits in i punkten 6 i övergångsbestämmelserna till förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen. Lagrådet förordar att punkten 8 formuleras om på samma sätt som Lagrådet har föreslagit beträffande den sistnämnda punkten.

Ny punkt 11

Av 7 kap. 5 § följer att vissa bestämmelser i årsredovisningslagen, bland annat 5 kap. 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare, ska tillämpas av vissa angivna företag.

I enlighet med vad Lagrådet anfört i anslutning till punkten 11 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till förslaget till lag om ändring i lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag blir bestämmelsen i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen tillämplig även på försäkringsaktiebolag. Det behövs då en övergångsbestämmelse avseende sådana företag, som lämpligen kan ges följande lydelse och placeras efter punkt 10.

Försäkringsaktiebolag ska tillämpa den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen första gången för det räkenskapsår som inleds närmas efter utgången av 2024.

Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen

7 kap. 10 §

I paragrafen, i dess nuvarande lydelse, anges att ett aktiebolag inom sex månader från utgången av ett räkenskapsår ska hålla en årsstämma. Vid denna ska årsredovisningen och revisions-

berättelsen läggas fram. I moderföretag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning ska även koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen läggas fram.

Genom förslaget kompletteras paragrafen så att skyldigheten att lägga fram vissa handlingar kommer att omfatta även granskningsberättelsen, dvs. den handling i vilken resultatet av en revisors granskning av en hållbarhetsrapport presenteras. I moderföretag som ska upprätta en koncernredovisning, ska styrelsen även lägga fram en "granskningsberättelse över koncernen".

Såvitt Lagrådet förstår kommer bestämmelserna om upprättande av hållbarhetsrapport och om den granskningsberättelse som ska lämnas över hållbarhetsrapporten i praktiken att träffa mindre än en halv procent av samtliga aktiebolag. Såsom lagförslaget har utformats ger det emellertid intrycket av att granskningsberättelser ska läggas fram i samtliga aktiebolag. Det motiverar enligt Lagrådets mening att bestämmelserna om granskningsberättelsen i lagtexten presenteras på ett sätt som tydligt visar att de är tillämpliga enbart i vissa speciella fall.

Lagrådet föreslår därför att den nuvarande lagtexten lämnas orörd men att det i paragrafen tas in ett nytt andra stycke av följande lydelse.

Om bolaget omfattas av bestämmelserna om hållbarhetsrapport i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554), ska styrelsen på årsstämman även lägga fram den granskningsberättelse som har lämnats över hållbarhetsrapporten. Om bolaget är ett moderföretag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, ska styrelsen också lägga fram den granskningsberättelse som har lämnats över hållbarhetsrapporten för koncernen.

7 kap. 25 §

Enligt paragrafen är styrelsen skyldig att hålla redovisningshandlingar och revisionsberättelse tillgängliga på visst sätt inför stämman. I förslaget kompletteras denna bestämmelse så att styrelsen ska hålla också "granskningsberättelsen" tillgänglig.

Som Lagrådet anfört i anslutning till 7 kap. 10 § synes bestämmelserna om granskningsberättelse komma att träffa enbart en mycket liten del av det totala antalet aktiebolag. Lagtexten bör därför utformas så att den inte ger intryck av att bestämmelserna gäller alla aktiebolag. Det motiverar att det som sägs om granskningsberättelsen tas in i ett nytt andra stycke enligt följande.

Om bolaget omfattas av bestämmelserna om hållbarhetsrapport i 6 eller 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554), gäller det som sägs i första stycket också den granskningsberättelse som har lämnats över hållbarhetsrapporten.

9 kap. 3 §

I paragrafen, i dess nuvarande lydelse, sammanfattas de uppgifter som åvilar bolagets revisor. Där anges också bland annat att revisorsgranskningen ska ske med professionell skepticism och enligt god revisionsd.

I förslaget tillförs paragrafen ytterligare bestämmelser som reglerar revisorsgranskningen av en hållbarhetsrapport, däribland bestämmelser om vilka standarder som ska tillämpas vid sådan granskning.

Som Lagrådet redan har konstaterat berör de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapporter enbart en mycket liten andel av det totala antalet aktiebolag. Mot den bakgrunden är det inte lämpligt att den centrala paragrafen avseende revisorns uppgifter tyngs av särskilda bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapporter. Det bör därför enligt Lagrådets mening inte göras några tillägg i den paragrafen. I stället bör de nya bestämmelserna placeras i en särskild paragraf, 3 a §.

Bland de bestämmelser som ska föras in i den paragrafen märks en bestämmelse om att hållbarhetsrapporten ska granskas enligt vissa inom EU fastställda standarder. Lagrådet förutsätter att det även vid detta slag av granskning bör åligga revisorn att – såsom anges i 3 § första stycket – iaktta professionell skepticism och följa god revisionsd, låt vara att innehållet i den goda revisionsden vid

denna kan ha ett annat innehåll än vid granskning av finansiella rapporter och att dess innehåll till stor del kommer att styras av innehållet i standarderna. Lagtexten bör utformas så att detta framgår.

Lagrådet föreslår därför att 3 a § ges följande lydelse.

Granskningen av en hållbarhetsrapport eller av en hållbarhetsrapport för en koncern ska göras enligt de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

För granskningen gäller också det som sägs i 3 § första stycket andra meningen.

Bolaget får utse en eller flera andra revisorer än bolagets revisor att granska enbart hållbarhetsrapporten. Om bolaget är ett moderföretag, gäller detta även för granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

5 §

I paragrafen anges att en revisor är skyldig att avge en revisionsberättelse och, i vissa fall, en koncernrevisionsberättelse. I förslaget tillförs paragrafen bestämmelser som innebär att revisorn i vissa fall ska lämna även en granskningsberättelse över bolagets hållbarhetsrapport samt, i vissa fall, en granskningsberättelse över hållbarhetsrapporten för en koncern.

Kompletteringarna har gjort paragrafen svåröverskådlig. Enligt Lagrådets mening skulle regleringen vinna i tydlighet om den nuvarande 5 § lämnades orörd och de nya bestämmelserna om granskningsberättelser över hållbarhetsrapporter i stället togs in i en ny 5 a §. För detta talar också det förhållandet att bestämmelserna om sådana granskningsberättelser träffar en mycket liten andel av det totala antalet aktiebolag.

Lagrådet föreslår att den nya paragrafen ges följande lydelse.

5 a §

Om bolaget omfattas av bestämmelserna om hållbarhetsrapport i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554), ska revisorn lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapporten till bolagsstämman. I 38 a § finns bestämmelser om vad en sådan berättelse ska innehålla.

Om bolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för en koncern, ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över den rapporten. Bestämmelser om vad en sådan berättelse ska innehålla finns i 38 b §.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av en hållbarhetsrapport, får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

9 kap. 8 §

I paragrafen ska, enligt lagrådsremissens förslag, införas ett nytt tredje stycke. Innebörden synes vara att om det ska utses en revisor för granskning av enbart hållbarhetsrapporten, så ska denne vara utsedd av stämman och att, ifall ett sådant uppdrag lämnas till flera revisorer, ska minst en av dessa vara utsedd av stämman (jfr artikel 3.25 i direktivet om hållbarhetsrapportering). Innebörden blir tydligare om stycket formuleras enligt följande.

Av de revisorer som utses att granska enbart en hållbarhetsrapport, ska minst en väljas av bolagsstämman.

9 kap. 9 b §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger aktieägare som representerar minst fem procent av aktiekapitalet eller rösterna rätt att få till stånd vad som i författningskommentaren benämns ”särskild granskning” av bolagets hållbarhetsrapport. Detta föreslås ske genom att aktieägarna, utan föregående stämmobehandling, vänder sig till Bolagsverket som då ska utse en revisor eller ett registrerat revisionsbolag att utföra granskningen. I lagrådsremissen anges att bestämmelserna är föranledda av artikel 3.25 i direktivet om hållbarhetsrapportering. Den artikeln synes i lagstiftningsärendet ha tolkats så att den ger en aktieägarminoritet av den angivna storleken

en absolut rätt att få till stånd en särskild granskning. Enligt Lagrådets mening får emellertid artikel 3.25, läst i ljuset av skäl 75 till direktivet, förstås så att den reglerar endast minoritetens rätt att få en fråga om ytterligare granskning upptagen till behandling på stämman. Av skäl 75 framgår nämligen att avsikten har varit enbart att ge aktieägarna den rätt som de har enligt artikel 6 i direktivet om aktieägares rättigheter (2007/36/EG), en artikel som inte behandlar annat än aktieägares rätt att få en fråga behandlad på stämman.

Den föreslagna bestämmelsen synes därmed gå längre, och ha fått en annan utformning, än förebilden i direktivet. Enligt Lagrådets mening skulle ett genomförande av direktivet inte kräva mer än bestämmelser som ger stämman utrymme för att besluta om sådan granskning som behandlas i artikel 3.25, inbegripet bestämmelser om vad som ska gälla för den person som utför denna granskning. En sådan, mera begränsad reglering, skulle för övrigt stämman bättre överens med vad som sägs i direktivet om att frågan ska behandlas på stämman. Det kan tilläggas att den rätt som direktivet ger en aktieägarminoritet att få ett förslag om sådan granskning prövat på stämman, utan ytterligare reglering, tillgodoses redan av det som sägs i 7 kap. 16 § aktiebolagslagen (jfr prop. 2009/10:247 s. 9, även Ds 2008:46 s. 64 ff.).

27 kap. 6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avregistrering ur aktiebolagsregistret av bland annat revisorer vars auktorisation eller godkännande har upphävts. I förslaget kompletteras paragrafen så att sådan avregistrering ska ske även när en revisor har fått ett tidsbegränsat förbud att underteckna granskningsberättelser.

Det är uppenbart att en revisor, som förbjuds att underteckna granskningsberättelser, inte enbart av denna anledning bör avregistreras från uppdrag som inte innefattar någon granskning

av hållbarhetsrapporter. Just detta blir emellertid följderna av den föreslagna bestämmelsen.

Enligt Lagrådets mening kan paragrafen därför inte läggas till grund för lagstiftning i sin nuvarande utformning.

Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen

Lagen innehåller bland annat associationsrättsliga bestämmelser för sparbanksbanker. Flera bestämmelser motsvarar bestämmelser i aktiebolagslagen som Lagrådet har behandlat ovan med förslag till redaktionella ändringar i lagrådsremissens förslag. Det finns i och för sig skäl att göra motsvarande ändringar i förslaget till ändringar i sparbankslagen. Behovet av enkelhet och överskådlighet är dock inte lika trängande när det gäller en lag som, liksom sparbankslagen, reglerar enbart ett fåtal företag. Lagrådet lämnar därför inga redaktionella förslag avseende sparbankslagen.

4 kap. 12 §

Paragrafen behandlar styrelsens upplysningsplikt gentemot sparbanksstämman. Ett moment i regleringen är att en styrelse som anser sig inte kunna lämna upplysningar till stämman är skyldig att i stället lämna upplysningarna till sparbanksbankens revisorer. Revisorerna ska därefter yttra sig, bland annat i frågan om upplysningarna borde ha gett anledning till ändring i revisionsberättelsen. Enligt lagrådsremissens förslag ska ett sådant yttrande innehålla även ett uttalande om huruvida upplysningarna borde ha gett anledning till ändring i granskningsberättelsen.

Lagrådet noterar att paragrafen väsentligen motsvarar 7 kap. 32–35 §§ aktiebolagslagen. Lagrådsremissen innehåller inte några förslag till ändringar i dessa bestämmelser. Frågan om behovet och konsekvenserna av sådana ändringar synes inte heller ha behandlats i lagstiftningsärendet. Mot den bakgrunden anser

Lagrådet att förslaget till ändringar i förevarande paragraf för närvarande inte bör genomföras.

4 a kap. 9 a §

Paragrafen innehåller en ny bestämmelse om hur granskningen av en hållbarhetsrapport, upprättad i en sparbank, ska utföras. Den motsvarar den bestämmelse i förslaget till ändring i aktiebolagslagen som Lagrådet anser bör placeras i en ny 9 kap. 3 a § aktiebolagslagen tillsammans med en hänvisning till det som sägs i 9 kap. 3 § samma lag om professionell skepticism och god revisionssed.

Lagrådet föreslår att en motsvarande hänvisning till vad som sägs i 4 a kap. 9 § första stycket sparbankslagen om professionell skepticism och god revisionssed tas in som ett andra stycke i förevarande paragraf.

4 a kap. 24 §

Bestämmelserna i paragrafen motsvarar de som i lagrådsremissens förslag återfinns i 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen. Lagrådet hänvisar till vad Lagrådet har anfört i anslutning till den paragrafen och noterar att det bakomliggande EU-direktivets krav på initiativrätt för delägarna torde vara tillgodosett redan genom det som sägs i 4 kap. 8 § sparbankslagen om huvudmäns rätt att få ärende behandlat på sparbanksstämma.

Förslaget till lag om ändring i revisionslagen

5 §

Paragrafen, som väsentligen motsvarar 9 kap. 3 § aktiebolagslagen, innehåller grundläggande bestämmelser om revisorns uppgifter vid revision av sådana företag som omfattas av lagen.

I förslaget tillförs paragrafen två nya stycken som behandlar vissa frågor om granskning av hållbarhetsrapporter.

Såvitt Lagrådet kan bedöma kommer enbart ett fåtal av de företag som omfattas av revisionslagen att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. På grund därav – och på de skäl som Lagrådet har redovisat i anslutning till 9 kap. 3 § aktiebolagslagen – anser Lagrådet att bestämmelserna om hållbarhetsrapport bör brytas ut till en särskild paragraf med följande lydelse.

Granskningen av en hållbarhetsrapport eller av en hållbarhetsrapport för en koncern ska göras enligt de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

För granskningen gäller också det som sägs i 5 § första stycket andra meningen.

Bolaget får utse en eller flera andra revisorer att granska enbart hållbarhetsrapporten. Om bolaget är ett moderföretag, gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Förslaget till lag om ändring i lagen om bank- och finansieringsrörelse

10 kap. 9 §

I paragrafen finns särskilda bestämmelser om revision i bankaktiebolag. De kompletterar de bestämmelser om revision som finns i aktiebolagslagen (jfr 10 kap. 1 § i lagen). Det innebär att det som sägs om revision i 9 kap. aktiebolagslagen gäller även bankaktiebolag, om inte annat föreskrivs i paragrafen.

Det som sägs i första stycket av förevarande paragraf innebär att ett bankaktiebolag, oavsett sin storlek, ska ha minst en revisor och att denne ska vara en auktoriserad revisor. Genom förslaget tillförs paragrafen ett nytt andra stycke med bestämmelser om den revisor som granskar en hållbarhetsrapport. I första meningen anges att minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska vara auktoriserad. Enligt andra meningen ska en sådan revisor *de/s*

väljas av stämman, *de* ha särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Förslaget i andra stycket första meningen och andra ledet i andra meningen avviker från motsvarande bestämmelse i den föreslagna 9 kap. 12 § andra stycket aktiebolagslagen. Enligt den bestämmelsen får en hållbarhetsrapport granskas enbart av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Det får förstås så att andra revisorer inte får underteckna granskningsberättelsen utan på sin höjd biträda den ansvariga revisorn vid granskningen. Förslaget i förevarande paragraf synes däremot ge utrymme för att även andra revisorer deltar i granskningen på lika fot med den eller de revisorer som har särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter. Lagrådet kan inte se att denna skillnad är motiverad. Det talar, enligt Lagrådets mening, för att kraven på den eller de revisorer som granskar en hållbarhetsrapport bör vara desamma i bankaktiebolag som i vanliga aktiebolag. Detta åstadkoms i så fall enklast genom att första meningen och andra ledet i andra meningen i förevarande paragrafs andra stycke får utgå. Därmed kommer bestämmelsen i 9 kap. 12 § andra stycket aktiebolagslagen att gälla också för bankaktiebolag.

Det som sägs i första ledet av andra meningen kan, som lagförslaget är utformat, förstås så att samtliga auktoriserade revisorer som ska granska hållbarhetsrapporten ska vara utsedda av stämman. Detta innebär, såvitt Lagrådet förstår, en avvikelse från vad som sägs i 9 kap. 8 § andra stycket aktiebolagslagen. Den bestämmelsen ger nämligen utrymme för att någon, dock inte alla, av de revisorer som granskar hållbarhetsrapporten utses av annan än stämman. Lagrådet kan inte heller i denna del se skäl att göra skillnad mellan vanliga aktiebolag och bankaktiebolag. Om någon sådan skillnad inte är avsedd, föreslår Lagrådet att även första ledet av andra meningen får utgå. Det som sägs i 9 kap. 8 § aktiebolagslagen kommer därmed att gälla även bankaktiebolag.

12 kap. 8 §

I paragrafen finns särskilda regler om revision av kreditmarknadsföreningar. De kompletterar bestämmelserna om revision i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar (jfr 12 kap. 1 § i förevarande lag). Lagrådsremissen innehåller inte några förslag om att det i den lagen ska införas bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapporter. I den mån bestämmelser av det slaget ska gälla för kreditmarknadsföreningar måste de därför tas in i 12 kap. förevarande lag.

Lagrådsremissen innehåller ett sådant förslag. I anslutning till den befintliga bestämmelsen i 8 § om att minst en revisor ska väljas av föreningsstämman föreslås en ny bestämmelse om att "detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten". Lagrådet har ingen invändning i sak mot bestämmelsen men föreslår att innebörden tydliggörs enligt följande.

Av de revisorer som utses att granska enbart en hållbarhetsrapport, ska minst en väljas av föreningsstämman.

12 kap. 8 a §

I paragrafen, som saknar tidigare motsvarighet och är tillämplig på kreditmarknadsföreningar, anges att granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras enligt vissa standarder som har antagits enligt direktiv 2006/43/EG. Detta motsvarar en av de bestämmelser som enligt lagrådsremissen ska införas i 9 kap. 3 § aktiebolagslagen.

Lagrådet föreslår, i linje med vad Lagrådet har uttalat i anslutning till 9 kap. 3 § aktiebolagslagen, att förevarande paragraf kompletteras med ett stycke som tydliggör att revisorn även vid detta slag av granskning ska iaktta professionell skepticism och följa god revisionssed.

12 kap. 8 e §

Paragrafen, som är tillämplig på kreditmarknadsföreningar, innehåller bestämmelser som motsvarar de som enligt lagrådsremissens

förslag ska införas i 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen. Det som Lagrådet har uttalat i anslutning till den paragrafen har relevans även här. Det krav på initiativrätt för delägarna som det bakomliggande EU-direktivet uppställer synes vara tillgodosett redan genom det som sägs i 6 kap. 15 och 46 §§ lagen om ekonomiska föreningar om medlemmars initiativrätt.

12 kap. 12 c §

Paragrafen kompletterar bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar om avregistrering av obehöriga ställföreträdare eller revisorer. Innebörden är att en revisor som förbjuds att underteckna en granskningsberättelse ska avregistreras från föreningsregistret. Detta motsvarar vad som föreslås gälla i fråga om revisorer i aktiebolag. Det förslaget kan enligt Lagrådet inte läggas till grund för lagstiftning (se vad Lagrådet har uttalat i anslutning till 27 kap. 6 § aktiebolagslagen). Av motsvarande skäl bör inte heller förslaget i förevarande paragraf genomföras.

12 kap. 20 a §

Förslaget innebär att vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder mot att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen. I 9 § sägs att en talan för föreningens räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår ska väckas senast ett år från det att revisionsberättelsen och årsredovisningen lades fram på föreningsstämman. Enligt 12 § får en talan som inte grundas på brott inte väckas sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser.

Lagrrådet ser inte några problem med att på det föreslagna sättet föreskriva att vad som i de båda paragraferna sägs om revisions-

berättelsen ska gälla även en granskningsberättelse över en hållbarhetsrapport. Det kan dock sättas i fråga om inte också 21 kap. 10 § lagen om ekonomiska föreningar borde nämnas i den föreslagna bestämmelsen. Av 10 § följer att en talan får väckas utan hinder av 9 § om det i revisionsberättelsen inte har lämnats i väsentliga avseenden riktiga och fullständiga uppgifter till föreningsstämman. Såvitt Lagrådet kan bedöma bör detta gälla när det föreligger en motsvarande oriktighet eller ofullständighet i granskningsberättelsen.

Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen

12 kap. 42 a §

För revision av ömsesidiga försäkringsbolag gäller bestämmelserna i 8 kap. lagen om ekonomiska föreningar med de tillägg och avvikelser som anges i 12 kap. försäkringsrörelselagen. Som tidigare har konstaterats saknar lagen om ekonomiska föreningar särskilda bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapporter.

I förevarande paragraf anges att granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras enligt vissa standarder som har antagits enligt direktiv 2006/43/EG. Detta motsvarar en av de bestämmelser som enligt lagrådsremissen ska införas i 9 kap. 3 § aktiebolagslagen.

Lagrådet föreslår, i linje med vad Lagrådet har uttalat i anslutning till 9 kap. 3 § aktiebolagslagen, att förevarande paragraf kompletteras med ett stycke som tydliggör att revisorn även vid detta slag av granskning ska iaktta professionell skepticism och följa god revisionsd.

12 kap. 42 d §

Paragrafen, som ingår i lagens särskilda bestämmelser om revision av ömsesidiga försäkringsbolag, innehåller bestämmelser som motsvarar de som enligt lagrådsremissens förslag ska införas i

9 kap. 9 b § aktieförelagslagen. Det som Lagrådet har uttalat i anslutning till den paragrafen har relevans även här och talar för att den föreslagna bestämmelsen ersätts med en bestämmelse som ger bolagsstämman utrymme att besluta om sådan särskild granskning som avses i det bakomliggande EU-direktivet.

Lagrådet noterar att det krav på initiativrätt för en minoritet som direktivet uppställer i huvudsak synes vara tillgodosett genom det som sägs i 6 kap. 15 och 46 §§ lagen om ekonomiska föreningar, dock att frågan om sådan initiativrätt i de ömsesidiga försäkringsbolag som tillämpar ett fullmäktigesystem kan behöva analyseras vidare (jfr 12 kap. 36 § försäkringsrörelselagen).

12 kap. 43 §

I paragrafens första stycke anges att i ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman. Den bestämmelsen kompletteras i förslaget – på samma sätt som föreslås i fråga om 12 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse – med en bestämmelse om att ”detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.”

Lagrådet föreslår att innebörden i den nya bestämmelsen tydliggörs enligt följande.

Av de revisorer som utses att granska enbart en hållbarhetsrapport, ska minst en utses av bolagsstämman.

12 kap. 87 §

Paragrafen har motsvarande innehåll som den föreslagna 12 kap. 20 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse. De synpunkter som Lagrådet har framfört på den bestämmelsen gäller även här.

12 kap. 90 a §

Paragrafen överensstämmer med den föreslagna 12 kap. 12 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse. Lagrådet hänvisar till vad som har anförts i anslutning till den paragrafen och till 27 kap. 6 § aktiebolagslagen. Enligt Lagrådet bör förslaget i denna del inte läggas till grund för lagstiftning.

13 kap. 17 a §

Paragrafen anger hur granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras. Det sker genom en hänvisning till de standarder som har tagits fram inom EU. Lagrådet föreslår att paragrafen kompletteras med en bestämmelse om att granskningen ska utföras med professionell skepticism och enligt god revisionssed (jfr vad Lagrådet har anført i anslutning till motsvarande lagförslag i 9 kap. 3 § aktiebolagslagen och 4 a kap. 9 a § sparbankslagen).

13 kap. 17 d §

Paragrafen, som är tillämplig på försäkringsföreningar, innehåller bestämmelser som motsvarar de som enligt lagrådsremissens förslag ska införas i 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen. Det som Lagrådet har uttalat i anslutning till den paragrafen har relevans även här. Det krav på initiativrätt för en medlemsminoritet som följer av det bakomliggande EU-direktivet synes vara tillgodosett redan genom det som sägs i 6 kap. 15 och 46 §§ lagen om ekonomiska föreningar och som gäller även för försäkringsföreningar (jfr 13 kap. 2 § försäkringsrörelselagen).

13 kap. 38 §

Paragrafen har motsvarande innehåll som den föreslagna 12 kap. 20 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse. De synpunkter Lagrådet har framfört på den bestämmelsen gäller även här.

13 kap. 41 §

Paragrafen överensstämmer med den föreslagna 12 kap. 12 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse. Lagrådet hänvisar till vad som har anförts i anslutning till den paragrafen och till 27 kap. 6 § aktieföretagslagen. Enligt Lagrådet bör förslaget i denna del inte läggas till grund för lagstiftning.